

תת"ע 10799/05/16 - מדינת ישראל נגד משה לוי

25 אוגוסט 2016

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
תת"ע 10799-05-16 מדינת ישראל נ' משה לוי
לפני כבוד השופט טל פרי
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשם
משה לוי

ב"כ המאשימה: עו"ד איתי פרץ

הנאשם בעצמו

הכרעת דין

1. כנגד הנאשם נרשמה, ביום 14.07.15, הודעת תשלום קנס בגין נהיגה ללא חגורת בטיחות (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 83ב(א) לתקנות התעבורה.
2. עסקינן בברירת משפט. הנאשם ביקש להישפט, כפר במיוחס לו בישיבת ההקראה, אשר על כן נקבע התיק לשמיעת ראיות.
3. מטעם התביעה העיד עד תביעה 1- רס"מ מתן פקדו (להלן "השוטר"), שערך את הודעת תשלום הקנס (להלן "הדו"ח") (ת/1).
בהתאם לדו"ח נהג הנאשם בתאריך 14.07.15 בסמוך לשעה 09:49, ברמלה, ברחוב הגדוד העברי בסמוך למרכז המסחרי, במונית פורד מ.ר. 70-938-25 (להלן "הרכב").
מהאמור בדו"ח עולה כי השוטר עמד במקום הנ"ל והבחין "ברכב הנ"ל שנוסע לכיוון הגדוד העברי כאשר הנהג לא חגור בחגורת בטיחות."
השוטר ממשיך ומתאר כי "סימנתי לנהג לעצור בצדי הדרך. הוסבר לו מהות העבירה, לציין במונית לא היו נוסעים..."
דברי הנהג: "תוותר לי".

4. הנאשם העיד להגנתו, הודה כי לא היה חגור, ואולם לטענתו רק נכנס אל הרכב, טרם הניע אותו והמפתחות היו עדיין ביד שלו.

כמו כן, העיד עד הגנה מטעמו, מר אלי יוסף, מעבדו של הנאשם.

דיון והכרעה

5. תקנה 83ב (א) לתקנות התעבורה קובעת כי :

"לא ינהג אדם ולא ייסע ברכב מן הסוגים האמורים בתקנה 364א או בכל רכב שבו מותקנות חגורות בטיחות אלא אם כן הנוהג והנוסעים בו חגורים בחגורת בטיחות או רתומים במושב בטיחות או במושב מגביה כאמור בתקנה 83א, לפי העניין" (הדגשה שלי - ט.פ.).

6. מאחר והנאשם הודה, עוד בשלב ההקראה, כי לא היה חגור נותרה להכרעה שאלה אחת ויחידה והיא שאלת הנהיגה. לטענת הנאשם הרכב לא היה בתנועה, המפתח היה בידו ולפיכך יש לזכותו מכל אשמה.

7. לאחר שבחנתי את העדויות והראיות ועיינתי בפרוטוקול הדיון, שוכנעתי מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם נהג מבלי שהיה חגור, כמיוחס לו בכתב האישום.

השוטר רשם בדוח כי הבחין בנאשם לא חגור בעודו בנסיעה. הדוח נערך בזמן אמת, בסמוך לאחר שהבחין בביצוע העבירה.

השוטר חזר על דברים אלו גם בעדותו בבית המשפט עת נחקר נגדית על ידי הנאשם :

"ש. אני אומר לך שלא הייתי בזמן נסיעה והאוטו עמד ?

ת. הרכב היה בנסיעה ולכן סימנתי לו לעצור.

....

ש. כשאתה באת לרחוב, ראית אותי בזמן נסיעה, תוך כדי נסיעה ראית אותי?

ת. הרכב היה בנסיעה וסימנתי לך. אם הרכב לא היה בנסיעה למה סימנתי לך." (עמ' 2 ש' 17-28)

8. באשר לגרסתו של הנאשם, הרי שגרסתו השתנתה והתפתחה במהלך ההליך ונראה כי הנאשם עשה,

עמוד 2

כמיטב יכולתו, על מנת לבנות גרסה משלו לאירועים וזאת בניגוד למהלך האירועים אשר התרחש. גם עדותו של עד ההגנה לא תרמה להוכחת גרסתו של הנאשם והכל כפי שיפורט להלן.

9. בישיבת ההקראה, בה כפר הנאשם, טען הוא כי **"מודה שלא הייתי חגור. הרכב היה בחניה ליד המשרד של הבוס שלי....."** (עמ' 1 ש' 3-4). עוד אמר הנאשם כי **"בא שוטר ראה אותי בלי חגורה, ואמר לי לעמוד, עמדתי....."** (עמ' 1 ש' 6) (הדגשות שלי - ט.פ.). בעדותו הראשית העיד הנאשם בזו הלשון: **"עליתי לרכב, בדיוק הגיע השוטר פקדו ואני נופפתי לו ביד שיעבור, והוא אמר לי לעצור בצד. הרכב היה עומד על מעבר. הבוס שלי העמיד את האוטו וכיבה אוטו ונתן לי את המפתחות"** (עמ' 3 ש' 24-26).

הנה כי כן, שינה הנאשם את גרסתו, וזאת מבלי שנחקר נגדית אלא מיוזמתו והתברר כי הרכב היה על המעבר ולא בחניה. עוד עולה כי הנאשם נופף בידו לשוטר על מנת שיעבור ואם אכן היה רכבו בחניה מדוע זה היה צריך הוא לנופף לשוטר בידו ולתת לו לעבור?

10. גרסתו של הנאשם קרסה לחלוטין עת נחקר הוא נגדית על ידי התובע. כאשר נשאל הנאשם מדוע העיד כי כאשר אמר לו השוטר לעמוד הוא עמד, ניסה הנאשם להרחיק עצמו מאמרתו, התכחש אליה ואף טען כי **"אני לא יודע להתנסח, אני לא למדתי, אתה עו"ד ויש את השופט שיודעים להתנסח יותר טוב ממני, אני לא יודע להתבטאות כמו שצריך"** (עמ' 4 ש' 25-26).

11. לא זו אף זו, הנאשם הציג את מקום העבירה כחניה ואולם בעדותו הראשית טען כי התקשר לבוס שלו והבוס **"הוציא את הרכב והביא לי את המפתחות..... הרכב היה עומד על מעבר.... הבוס שלי העמיד את האוטו וכיבה אותו ונתן לי את המפתחות"** (עמ' 3 ש' 24-26). והנה, בחקירה נגדית, התברר כי הרכב לא היה בחניה כי אם בשביל וכאשר נשאל הוא לפרש העניין, על ידי בית המשפט, השיב הוא כי **"השביל הזה עשיתי ממנו חניה ואני מצר על זה ועל הניסוחים שלי. מודה בטעות שלי. אני לא בסדר ולוקח אחריות ומודה בה שחניתי בשביל הזה, במקום להגיד לבוס לשים לי את האוטו בחניה מסודרת."** (עמ' 5 ש' 23-25). ואם לא די בכך הגיעה גרסתו של עד ההגנה אשר נתן פרשנות שלישית למקום בו נמצא הרכב.

12. בעדותו הראשית מעיד עד ההגנה (דהיינו "הבוס") כי **"הוצאתי את הרכב לשביל שירות למוסך. זה שביל שירות שמכניסים משם סחורות. זה שייך למספר חנויות."** (עמ' 6 ש' 1-2). הנה כי כן, נולד עתה כינוי נוסף למקום - שביל שירות למוסך ולחנויות במקום.

עד ההגנה אף מוסיף ומציין בחקירה ראשית, כי לא השאיר את הרכב במוסך **"כי יש מכוניות נוספות"** (עמ' 6 ש' 7). כאשר נחקר נגדית עד ההגנה, התברר כי את האירוע עצמו כלל לא ראה (עמ' 6 ש' 28) ואולם אישר כי האירוע אירע כאשר **"הכביש הראשי ממולי 4-6 מטר"** (עמ' 7 ש' 2-3).

13. בהמשך חקירתו הנגדית נותן עד ההגנה שם רביעי למקום ביצוע העבירה ומתאר אותו כך :

"ש. איפה המונית הייתה?"

ת. על כביש השירות" (עמ' 7 ש' 9).

דהיינו, עד ההגנה הצליח לבטא את המילה "כביש" אשר זה הוא השם המתאים למקום בו היה רכב הנאשם.

14. עד ההגנה , כפי שכבר הוברר לעיל, כלל לא ראה את התרחשות האירוע וכל אשר ראה הוא את השוטר והנאשם מתווכחים ואולם, לדבריו, הוא לא התערב באירוע כלל. יחד עם זאת אני קובע כי רכבו של הנאשם שהה בכביש ולא בחניה כפי שמנסה לתאר הנאשם.

15. זאת ועוד, לא מצאתי סיבה להטיל דופי בעדותו של השוטר אשר לא נסתרה בשום שלב. אני קובע כי הנאשם היה בנסיעה , גם אם בתחילתה, ואולם העובדה שהוא הודה כי הוא נופף לשוטר שיעבור וכאשר השוטר אמר לו לעמוד בצד אז הוא עשה כן מעידה על כך שהרכב היה מונע ובתנועה.

אם אכן היה הרכב בחניה , כפי שניסה לצייר הנאשם, הרי שלא הייתה כל סיבה הגיונית שהשוטר יורה לו לעצור במקום אחר בצד הדרך.

16. עוד נקודה לציון הינה תגובתו של הנאשם בדוח "תווך לי" , תגובה אשר הוכחה על ידו במהלך ההוכחות ואולם הנאשם סירב לחתום על הדוח ויותר על מסירת תגובה מפורטת ואף לא חקר את השוטר בנושא וגם בכך יש כדי להחליש גרסתו.

סיכום של דבר:

17. לאחר ששמעתי את העדויות, הנני נותן אמון מלא בגרסת עד התביעה. עדותו עקבית וברורה. לא נמצאו בעדותו סתירות ואני מקבל אותה כמהימנה.

כן נמצאו סתירות בעדות הנאשם ובעדותו של עד ההגנה בעניינים מהותיים לשאלות שבמחלוקת ולפיכך לא מצאתי ליתן אמון בגרסתם והעדפתי את גרסת התביעה.

בעד תביעה יחיד עסקינן. מודע אני לעובדה כי בבואו של ביהמ"ש להכריע הדין על פי עדות יחידה עליו לשקול עדות זו ב"שבע עיניים" מעבר לזהירות הרגילה לה נדרש ביהמ"ש בדרך כלל.

לאחר שעשיתי כן, ונוכח כל האמור לעיל אני קובע כי אדניה של עדות זו מוצקים דיים להוות בסיס

איתן להרשעה.

אשר על כן, אני קובע כי התביעה עמדה בנטל המוטל עליה והוכיחה מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם עבר את העבירה מיוחסת לו ומרשיע אותו בהתאם.

ניתנה והודעה היום כ"א אב תשע"ו, 25/08/2016 במעמד הנוכחים.

טל פרי, שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע בביצוע עבירה של נהיגה ללא חגורת בטיחות וזאת לאחר שמיעת ראיות בתיק.

בקביעת מתחם העונש ההולם, העיקרון המנחה הוא עקרון ההלימה בין חומרת המעשה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם ובין העונש המוטל עליו.

כאשר, מדיניות הענישה אמורה להרתיע מפני בצוע עבירות נוספות ולהעביר מסר ברור על מי שבהתנהגותו פוגע בערך החברתי שהינו פגיעה בביטחון הציבור וסיכון המשתמשים בדרך.

לאור האמור הנני קובע כי מתחם העונש ההולם לאור נסיבות בצוע העבירה על פי עובדות כתב האישום הינו:

פסילה בפועל לתקופה של עד 3 חודשים, פסילה על תנאי, קנס שנע בין מאות לאלפי ₪.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע עבירה זו:

הנאשם מחזיק ברישיון נהיגה משנת '86, צבר לחובתו 101 הרשעות קודמות.

עברו של הנאשם מכביד ביותר וכולל עבירות רבות של נהיגה ללא חגורת בטיחות, הן עבירות של הפרעה לתנועה, שימוש בפלאפון ועוד מגוון עבירות המאפיינות נהגי מוניות.

צודק ב"כ המאשימה כי נהג אשר ביקש להישפט והורשע, לא זכאי כי בכל מקרה יוטל עליו הקנס המקורי. מאחר ובית המשפט נחשף לעברו המכביד של הנאשם, הרי שיש מקום להחמיר עימו בענישה.

יחד עם זאת, לא אוכל אף להתעלם מנסיבות המקרה, ומהמצאים אותם קבעתי בהכרעת הדין, מהם עולה כי אין ספק שמדובר בתחילתה של נסיעה ובכל מקרה, בנסיעה במרחק של מטרים ספורים.

כמו כן, אתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם ושל בני משפחתו, אליהם נחשפתי ולפיכך, לא אמצה עימו, זאת הפעם, את מלוא חומרת הדין.

אין בליבי ספק כי במצב דברים רגיל לא הייתי מהסס לפסול רישיון נהיגת הנאשם ואף לתקופה ארוכה, שכן, לא אוכל לקבל העובדה כי בשל עיסוקו של הנאשם, מוקנית לו זכות לצבור כמות כה גבוהה של עבירות.

ההיפך הוא הנכון, נהג אשר מטה לחמו הינו בנהיגה והינו נהג מקצועי, מצופה ממנו סטנדרט התנהגות בנהיגה גבוה.

לאחר שהתחשבתי בטיעוני הצדדים ולאחר ששקלתי את השיקולים השונים, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- הנני גוזר על הנאשם קנס בסך 300 ₪.

הקנס ישולם תוך 90 ימים.

היה והקנס או שיעור משיעוריו לא ישולם במועד, תעמוד יתרת הקנס לתשלום מיידי ותועבר לגביה באמצעות המרכז לגביית קנסות.

הנאשם הונחה לגשת למזכירות לקבלת שובר תשלום.

- הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים

וזאת על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור אותה עבירה בה הורשע או עבירות תוספת ראשונה או שנייה.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית משפט מחוזי בלוד.

ניתנה והודעה היום כ"א אב תשע"ו, 25/08/2016 במעמד הנוכחים.

טל פרי, שופט

הוקלד על ידי רות אליהו